

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 16 til L 135 (stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg).

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for i hvilket omfang, der er sammenhæng mellem lovforslaget og udmeldingerne i den seneste Landsplanredegørelse, hvor det bl.a. fremgik, at adskillelsen mellem land og by skal fastholdes, at planlægningen skal basere sig på respekt for byernes identitet, naturen, miljøet og landskabet, at den fysiske planlægning og investeringer i infrastruktur skal spille tæt sammen, og at den fysiske planlægning skal være helhedsorienteret, bl.a. ved at sikre dynamik mellem by og land samt funktionaliteten i den enkelte by?

Svar

Jeg ser ingen modstrid mellem det fremsatte lovforslag og udmeldingerne i Landsplanredegørelsen fra 2006, og til at underbygge denne konklusion vil jeg pege på følgende citater fra de fem pejlemærker:

I Landsplanredegørelsen fra 2006 er der omtalt fem pejlemærker for den fysiske planlægning:

a) Der skal være forskel på land og by

Under denne overskrift fremgår det, at "... ingen skal være i tvivl om, hvor byen slutter, og det åbne land begynder. Hvor der bygges, skal der bygges relativt tæt, så andre områder kan friholdes. Det er vigtigt, at byerne – og især storbyerne – bevarer deres tæthed og dermed deres bymæssige kvaliteter og byidentiteter."

Denne udmelding kan ses i sammenhæng med henvisningen i lovforslagets almindelige bemærkninger (afsnit 2.1.4.) til at revitalisere de eksisterende byer.

b) Udviklingen skal komme hele landet til gode

Med dette pejlemærke inddrages regionerne som medspillere i kommunernes fysiske planlægning. Dette samarbejde og regionernes kompetence i den sammenhæng vil fortsætte uændret.

c) Planlægningen skal basere sig på respekt for naturen og miljøet

Under denne overskrift står der i Landsplanredegørelsen: ” Der skal fortsat sættes på byomdannelse i stedet for at tage nyt land”. Denne sætning står ligeledes ordret i lovforslagets almindelige bemærkninger (afsnit 2.1.4.) som en opfordring til kommunerne. Samtidig kan fjernelsen af kommunernes mulighed for at inddrage ubebyggede landzonearealer ved ekspropriation til byudvikling på grundlag af en kommuneplan, ses som en understøttelse af denne udmelding ved at gøre det mere vanskeligt at inddrage såkaldt ’jomfruelig jord’.

d) Fysisk planlægning og investeringer i infrastruktur skal spille sammen

Under dette pejlemærke omtales der følgende i landsplanredegørelsen: ”Den fremtidige fysiske planlægning skal være med til at sikre, at byerne udvikler sig, hvor den kollektive trafik eller transportinvesteringer i øvrigt kan understøtte udviklingen.”

Her pointeres det igen, at den fysiske planlægning for byområder bør ske, hvor infrastrukturelle overvejelser og investeringer understøtter udviklingen. Dvs. at projekter, hvor placeringen kan ske i tilknytning til eksisterende infrastruktur vil være at foretrække såvel planlægningsmæssigt som økonomisk frem for et barmarksprojekt.

e) Den fysiske planlægning skal være helhedsorienteret

Under dette pejlemærke tales der om en helhedsorienteret planlægning forstået som bl.a. funktionaliteten og livet i byen, samspillet mellem byerne, dynamikken mellem by og land, og beskyttelsen af natur og miljø.

I den sammenhæng er det vigtigt at understrege, at kommunerne ikke fratages muligheden for at planlægge helhedsorienteret ved at fjerne adgangen til at ekspropriere til byudvikling på grundlag af en kommuneplan. Kommunerne har hele taget skulle planlægge helhedsorienteret – det skal de også efter vedtagelsen af det fremsatte lovforslag.